

242A

DOMINICA PRIMA JULII

OFFICIUM

PRETIOSISSIMI SANGUINIS

D. N. J. C.

DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.

AD VESPERAS.

Ant. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra? Iste formósus in stola sua.

Psalm. Dixit Dóminus .. cum reliquis de Dominica, et loco ultimi, *Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes...

Ant. Ego qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Ant. Vestitus erat veste aspersa sánguino, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

Ant. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculari?

Ant. Torcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capitulum, Hebr. 9.

Fratres: Christus assistens Pón tifex futurórum honorum; per ámplius et perféctius taberná-

culum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium introívit semel in Sancta, æténa redemptione invénta.

Hymnus.

Festivis résonent compita vóci-
bus:

Cives lætitiám fróntibus épli-
cent:

Tædis flammiferis órdine pró-
deant

Instrúcti puéri et senes.

Quem dura móriens Christus in
árbore

Fudit multiplici vúlneré SÁNGUI-
nem,

Nos facti mémores dum cólimus,
deceat

Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri pernícies gravis
Adámi vétérís crimine cóntigit:

Adámi intégritas, et pietas novi
Vitám réddidit ómnibus.

Clamorem validum summus ab
aethere

Languentis Géniti si Pater au-
diit,

Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolum Sanguine
ne prouit,

Abstergit maculas, et roseum
decus,

Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.

A recto instabilis tramite post-
modum

Se nullus retrahat, meta sed úl-
tima

Tangatur; tribuet nobile prae-
mium,

Qui cursum Deus adjuvat.
Nobis propitius sis, Génitor po-
tens;

Ut quos unigenae Sanguine Filii
Emisti, et placido Flamine ré-
creas,

Caeli ad culmina transferas.

Amen.

¶ Redemisti nos, Domine,
in Sanguine tuo.

¶ Et feciste nos Deo nostro
regnum.

Ad Magnificat.

Ant. Accessistis ad Sion mon-
tem, et civitatem Dei viventis,

Jerusalem caelestem, et testa-
menti novi mediatorum Jesum,

et Sanguinis aspersionem me-
lius loquentem, quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempiterna Deus,
qui Unigenitum Filium tuum

mundi Redemptorem constituisti,
ac ejus Sanguine placari vo-
luisti; concede, quaesumus, salu-
tis nostrae pretium solenni cultu

ita venerari, atque a praesentis
vitae malis ejus virtute defendi

in terris, ut fructu perpetuo late-
mur in caelis. Qui tecum vivit,

Et fit comm. Domin.

AD MATUTINUM.

Invitorium.

Christum Dei Filium, qui suo
nos redemit Sanguine, * Venite,
adoramus

Psalmus. Venite, exultemus.

Hymnus.

Ira justa Conditoris

Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit orbem,

Noe in arca sospite:
Mira tandem vis amoris

Lavit orbem Sanguine.
Tam salubri terra felix

Irrigata pluvia,
Ante spinis quae scatebat,

Germinavit flosculos:
Inque nectaris saporem

Transiere absinthia.

Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,

Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:

Mitis Agni vulnerati
Haec fuit victoria.

O scientiae supernae
Altitudo impervia!

O suavitas benigni
Praedicanda pectoris!

Servus erat morte dignus,

Rex luit pœnam optimus.

Quando culpis provocamus
Ultionem Iudicis,

Tunc loquentis protegámur
Sanguinis præsentia:

Ingruentium malórum

Tunc recédant ágmina.

Te redemptus laudet orbis

Grata servans munera,

O salutis sempiternæ

Dux et auctor inclyte,

Qui tenes beáta regna

Cum Parénte et Spiritu.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Postquam consummati
sunt dies octo, ut circumcidetur
puer, vocatum est nomen ejus
Jesus.

Psalm. 2.

Quare fremuerunt gentes; * et
populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et prin-
cipes convenerunt in unum, *
adversus Dominum, et adversus
Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum:
et projiciamus á nobis jugum
ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit
eos; * et Dominus subsanabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua. * et in furóre suo conturba-
bit eos

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super. Sion montem
sanctum ejus: * prædicans præ-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius
meus es tu, ego hodie genui te.

Postula á me, et dabo libi gen-

tes hæreditatem tuam, * et pos-
sessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et
tamquam vas figuli confringes
eos.

Et nunc, reges, intelligite: *
erudimi qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: et
exultate ein cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne-
quando irascatur Dominus; * et
pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira
ejus * beati omnes qui confidunt
in eo.

Gloria Patri, etc.

Ant. Postquam consummati
sunt dies octo, ut circumcidere-
tur puer, vocatum est nomen
ejus Jesus.

Ant. Factus in agonia, proli-
xius orabat, et factus est sudor
ejus, sicut guttæ sanguinis de-
currentis in terram.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt
qui tribulant me? * multi insur-
gunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: *
non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor
meus es: * gloria mea, et exal-
tans caput meum.

Voce mea ad Dominum clama-
vi: * et exaudivit me de monte
sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum
* et exurrexi, quia Dominus sus-
cepit me.

Non timebo millia populi cir-
cumdantis me: * exurge, Domi-
ne, salvum me fac, Deus meus.

— 4 —
Quoniam tu percussisti omnes
adversantes mihi sine causa: *
dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super
populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri, etc.

Ant. Factus in agonia, pro-
lixius orabat, et factus est sudor
ejus, sicut guttæ sanguines de-
currentis in terram

Ant. Judas, qui eum tradidit,
pœnitentia ductus, retulit tri-
ginta argenteos, dicens: Peccavi
tradens sanguinem justum

Psalm 15.

Conserva me, Domine, quoniam
speravi in te: * dixi Domino:
Deus meus es tu, quoniam bono-
rum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus:
* mirificavit omnes voluntates
meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates
eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula
eorum de sanguinibus: * nec me-
mor ero nominum eorum per la-
bia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ,
et calicis mei: * tu es, qui resti-
tues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præ-
claris: * etenim hæreditas mea
præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tri-
buit mihi intellectum: * insuper
et usque ad noctem increpue-
runt renes mei.

Providebam Dominum in cons-
pectu meo semper: * quoniam a
dextris est mihi ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor

meum, et exultavit lingua mea;
* insuper et caro mea requiescet
in spe

Quoniam non derelinques ani-
mam meam in inferno: * nec da-
bis sanctum tuum videre cor-
ruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplebis me lætitia cum vultu
tuo: * delectationes in dextera
tua usque in finem.

Gloria Patri, etc.

Ant. Judas, qui eum tradidit
pœnitentia ductus, retulit trigin-
ta argenteos, dicens: Peccavi,
tradens sanguinem justum.

†. Redemisti nos, Domine.

‡. In Sanguine tuo.

LECTIO 1.

De Epistola beati Pauli Apostoli
ad Hebræos. C. 9.

Christus assistens Pontifex futu-
rorum bonorum per amplius et
perfectius tabernaculum non ma-
nufactum, idest, non hujus crea-
tionis: neque per sanguinem hir-
corum, aut vitulorum, sed per
proprium Sanguinem introivit
semel in Sancta, æterna redemp-
tione inventa. Si enim sanguis
hircorum, et taurorum, et cinis
vitulæ aspersus inquinatos sanc-
tificat ad emundationem carnis,
quanto magis Sanguis Christi,
qui per Spiritum Sanctum se-
metipsum obtulit immaculatum
Deo, emundabit conscientiam
nostram ab operibus mortuis, ad
serviendum Deo viventi? Et ideo
novi testamenti mediator est: ut
morte intercedente, in redemp-

tionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati, sunt æternæ hæreditatis.

¶. Jesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra castra, improperium ejus portantes.

¶. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. — Exeamus.

LECTIO II.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis à Moyse universo populo: accipiens sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua et lana coccinea et hyssopo: ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicen: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur; et sine sanguinis effusione non fit remissio.

¶. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum: * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum.

¶. Fide celebravit Pascha, et sanguinis effusionem, ne, qui vastabat primitiva, tangeret eos. — Et ait.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, idest, carnem suam, et Sacerdotem magnum super domum Dei; accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda à conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem (fidelis enim est, qui repromisit), et consideremus invicem in provocationem charitatis, et bonorum operum.

¶. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis propè in Sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

¶. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. — Ipse.

Gloria Patri. — Ipse.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Psalm. 22.

Dominus regit me et nihil mihi deerit, * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam mean convertit.

Deduxit me super semitas jus-

titiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in medio umbræ mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam: * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Gloria Patri, etc.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis casum.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum à Sanguine justi hujus.

Psalm. 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me à descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memorie sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi, in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua: * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam à me: * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo: * dum discendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis: * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum et circundedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Gloria Patri, etc.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum à Sanguine justi hujus.

Ant. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalm. 63.

Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protoxisti me à conventu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exaceruerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Latebitur justus in Domino, et sperabit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri, etc

Ant. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos et super filios nostros.

†. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

¶. Emundat nos ab omni peccato.

LECTIO IV.

Sermo S. Joannis Chysostomi

Vultis Sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam scripturam narremus. In Ægypto nocte media, ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum

primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat.

Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linitæ januas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valdè, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

¶. In timore incolatus vestri conversamini, * Scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento re dempti estis.

†. Sed pretioso Sanguine, quasi agni immaculati Christi — Scientes.

LECTIO V.

Nam sicut regnantium stature; quæ sine causa sunt, et sermone nonnumquam ad sed confugientibus hominibus, anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit; non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes at-

que áditus pervideret, transjecit aqua. Nolo tam facile, auditor, gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis, terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutare virtutem? Volo. Unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit: latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, appropinquat miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit et Sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: Exiit sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et sanguis: quia primum baptisate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

Y. Empti enim estis pretio magno: * Glorificatè, et portate Deum in corpore vestro.

N. Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. — Glorificate.

LECTIO VI.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judæ ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere sanguis et

aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi, bastimatis symbolum et misteriorum aquam illam et sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem et renovationem Spiritu Sancti. Per baptismam, inquam, et mysteria, quæ et latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus ædificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus et de ossibus ejus sumus; latus videlicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit feminam procreari; sic et de suo latere Christus aquam nobis et Sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

N. Commendat charitatem suam Deus in nobis; * Quoniam cum adhuc peccatores essemus secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est.

Y. Multo igitur magis nunc justificati in Sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. * Quoniam

Gloria Patri. — Quoniam.

IN III. NOCTURNO

Ant. Exiit ergo Jesus portans coronam spineam et purpureum vestimentum, et dixit eis: Ecce Homo.

Psalm, 73.

Ut quid Deus repulisti in finem:

Operatus est furor tuus super oves
pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis
tuæ: * quam possedisti ab initio
Redemisti virgam hæreditatis
tuæ: * mons Sion, in quo habitas-
ti in eo.

Leva manus tuas in superbias
eorum in finem: * quanta malig-
natus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te,
* in medio solemnitatis tuæ

Posuerunt signa sua, signa: *
et non cognoverunt sicut in exi-
tu super summum

Quasi in silva lignorum secu-
ribus exciderunt januas ejus in
idipsum: * in securi et ascia de-
jecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium
tuum: * in terra polluerunt ta-
bernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cogna-
tio eorum simul: * Quiescere fa-
ciamus omnes dies festos Dei a
terra.

Signa nostra non vidimus, jam
non est propheta: * et nos non
cognoscet amplius.

Usquequo, Deus, improperabit
inimicus: * irritat adversarius
nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam
et dexteram tuam; * de medio
sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante
sæcula: * operatus est salutem in
medio terre

Tu confirmasti in virtute tua
mare: * contribulasti capita dra-
conum in aquis.

Tu confregisti capita draconis:
dedisti eum escam populis

Ethiopum. abivred autibz ego

Tu dirupisti fontes et torren-
tes: * tu siccasti fluvios Etham.

Tuus est dies, et tua est nox:
* tu fabricatus es auroram et so-
lem.

Tu fecisti omnes terminos te-
rræ: * æstatem et ver tu plasmas-
ti ea.

Memor esto hujus inimisc
improperavit Domino: * et popu-
lus insipiens incitavit nomen
tuum:

Ne tradas bestiis animas con-
fidentes tibi; * et animas paupe-
rum tuorum ne obliviscaris in
finem.

Respice in testamentum tuum:
quia repleti sunt, qui obsecrati
sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus
confusus: * pauper et inops lau-
dabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica causam
tuam: memor esto improperio-
rum tuorum, eorum, quæ ab in-
sistente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimico-
rum tuorum: * superbia eorum,
qui te oderunt ascendit semper.

Gloria Patri, etc.

Ant. Exivit ego Jesus por-
tans coronam spineam et purpu-
reum vestimentum, et dixit eis:
Ecce Homo.

Ant. Et bajul ns sibi Cru-
cem, exivit in eum, qui dicitur
Calværiæ locum, ubi crucifixe-
runt eum.

Psalm. 87.

Domine Deus salutis meæ: * in
die clamavi et nocte coram te,

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit

Estimatus sum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posueron me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos á me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et manè oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam á me?

Panper sum ego, et in labori-

bus á juventute mea: * exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me simul.

Elongasti á me amicum et proximum, * et notos meos á miseria.

Gloria Patri, etc.

Ant. Et bájulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum, ubi crucifixerunt eum.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

Psal. 93.

Deus ultionem Dominus: * Deus ultionum liberè egit.

Exaltare qui júdicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores, Domine: * usquequo peccatores gloriabuntur;

Effabuntur, et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes qui operantur injustitiam?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt: * et hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduum, et advenam interfecerunt: * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus: * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in popu-

lor: * et stulli aliquando sapi-
lo: * et stulli aliquando sapi-

Qui plantavit aurem, non au-
dierit? * aut qui finxit oculum,
non considerat?

Qui corripit gentes, non ar-
güet: * qui docet hominem scien-
tiam?

Dominus scit cogitationes ho-
minum: * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo quem tu erudie-
ris, Domine: * et de lege tua do-
cueris eum.

Ut mitiges ei á diebus malis: *
donec fodiat peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus ple-
bem suam: * et hæreditatem
suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia converta-
tur in iudicium: * et qui juxta
illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus
malignantes? * aut quis stabit
mecum adversus operantes ini-
quitate?

Nisi quia Dominus adjuvit me:
* paulòminus habitasset in in-
ferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes
meus * misericordia tua, Domi-
ne, adjuvabat me

Secundum multitudinem dolo-
rum meorum in corde meo: con-
solationes tuæ lætificaverunt ani-
mam meam.

Numquid adhæret tibi sedes
iniquitatis: * qui fingis laborem
in præcepto?

Captabunt in animam iusti: *
et sanguinem innocentem con-
demnabunt.

Et factus est mihi Dominus in
refugium: * et Deus meus in ad-
jutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ip-
sorum, et in malitia eorum dis-
perdet eos: * disperdet illos Do-
minus Deus noster.

Gloria Patri, etc.

Ant. Ut viderunt eum jam
mortuum, non frugerunt ejus
crura; sed unus militum lancea
latus ejus aperuit, et continuo
exivit Sanguis et aqua.

Y. Christus dilexit nos.

V. Et lavit nos á peccatis nos-
tris in Sanguine suo.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Joannem. C. 19.

In illo tempore: Cum accepisses
Jesus acetum, dixit: Consumma-
tum est. Et inclinato capite, tra-
didit spiritum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc

Tract. 120 in Joann.

Vigilanti verbo Evangelista usus
est, ut non diceret: Latus ejus
percussit, aut vulneravit, aut
quid aliud, sed aperuit: ut illic
quodammodo vitæ ostium pande-
retur, unde Sacramenta Ecclesiæ
manaverunt, sine quibus ad vi-
tam, quæ vera vita est, non in-
tratur. Ille Sanguis qui fusus est,
in remissionem fusus est peccato-
rum: aqua illa salutare temperat
poculum: hæc et lavaerum præ-
stat et potum. Hoc prænuntiabat,
quod Noe in latere arcæ ostium
facere jussus est, quo intrarent
animalia, quæ non erant diluvio
peritura, quibus præfigurabatur
Ecclesia. Propter hoc prima mu-

lier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum: magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

ñ. Hic est, qui venit per aquam, et Sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sanguine.

ŷ. In die illâ erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris.—Non in aqua

LECTIO VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et dæmonibus serviebant; sed redempti sunt à captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium; fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quæritis, quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valdè ingrati sunt pretio suo, aut multo superbi sunt, qui dicunt aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud si datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

ñ. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum, * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus.

ŷ. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis — In quo. Gloria Patri.—In quo.

Lectio IX de Homilia Dominica occurrentis.

Te Deum laudamus.

Si hoc festum transferentium sit, tunc legatur lect seq.

LECTIO XI.

Habuit ille Sanguinem, unde nos redimeret et ad hoc accépit sanguinem ut esset, quem pro nobis redimendis effunderet; Sanguis Domini tui, si vis, datus est pro te; si nolueris esse, non est datus pro te. Fortè enim dicis: Habuit sanguinem Deus meus, quomodo redimeret: sed jam cum passus est, totum dedit: quid illi remansit, ut det et pro me? Hoc est magnum, qui semel dedit et pro omnibus dedit. Sanguis Christi volenti est salus, nolenti supplicium. Quid ergo dubitas, qui mori non vis, à secunda potius morte liberari? Qua liberaris, si vis tollere crucem tuam, et sequi Dominum; quia ille tulit suam, et quæsit servum.

AD LAUDES

et per Horas.

Ant. Hi, qui amicti sunt sto-

lis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Psalm. Dominus regnavit.
cum reliq de Dominica.

Ant. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Ant. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte.

Ant. Et ipsi vicerunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter testamentum Verbi sui.

Ant. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Salve, Christi vulnera,
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.

Nitore stellas vincitis,
Rosas odore et balsama,
Pretio lapillos indicos,
Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
Nostris asyllum mentibus:
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.

Quot Jesus in Prætorio
Flagella nudus excipit!

Quot scissa pellis undique
Stilla cruoris guttulas!

Frontem venustam, proh dolor!

Corona pungit spinea;

Clavi, retusa cuspide,

Pedes manusque perforant.

Postquam sed ille tradidit

Amans volensque spiritum,

Pectus feritur lancea,

Geminusque liquor exilit.

Ut plena sit redemptio,

Sub torculari stringitur,

Suique Jesus immemor,

Sibi nil reservat Sanguinis.

Venite, quotquot criminum

Funesta labes inficit,

In hoc salutis balneo

Qui se lauat, mundabitur.

Summi ad Parentis dexteram

Sedenti habenda est gratia,

Qui nos redemit Sanguine,

Sanctoque firmat Spiritu. Amen

†. Justificati in Sanguine Christi.

‡. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus.

Ant. Erit sanguis agni vobis in signum, dicit Dominus. Et videbo sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui Unigénitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti; concède, quæsumus, salutis nostræ prætium solémni cultu ita venerari atque á præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructus porpértue

lætetur in cœlis. Qui tecum vivit...

Et sit com. Dom.

AD PRIMAM.

In g. br. y. Qui tuo nos sanguine redemisti.

Lectio brevis.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

AD TERTIAM.

Ant. Hi sunt qui venerunt... *ut in Laud.*

Capitulum.

Fratres: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectus tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

g. br. Redemisti nos, Domine, * In sanguine tuo — Redemisti.

y. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. — In sanguine. Gloria Patri — Redemisti.

y. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

g. Emundat nos ab omni peccato.

AD SEXTAM

Ant. Ideo sunt. *ut in Laud.*

Capitulum. Hebr. 9.

Si sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

g. br. Sanguis Jesu Christi Filii Dei, * Emundat nos. — Sanguis.

y. Ab omni peccato — Emundat nos.

Gloria Patri. — Sanguis.

y. Christus dilexit nos.

g. Et lavit nos in sanguine suo.

AD NONAM.

Ant. Beati. *ut in Laud.*

Capitulum.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

g. br. Christus dilexit nos, et lavit nos, * In sanguine suo. — Christus.

y. Et fecit nos regnum, et Sacerdotes Deo et Patri. — In sanguine.

Gloria Patri. — Christus.

y. Justificati in Sanguine Christi.

w. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In secundis Vesper omnia ut in primis, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 147 Lauda, Jerusalem, Dominum.

y. Te ergo, quæsumus, tuis famuli subveni.

y. Quos pretioso Sanguine redemisti.

Ad Magnificat.

Ant. Habebitis autem hunc diem in monumentum, et cele-

brabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno.

Oratio.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui Unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti; concede, quæsumus, salutis nostræ pretium solènni cultu ita venerari, atque à præsèntis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lætèmur in cœlis. Qui tecum vi-

Et fit commem. Dom.

URBIS ET ORBIS.

Redempti sumus in D. N. J. C. Sanguine, qui emundat nos ab omni iniquitate, et ideo beati, qui in hoc lavant stolas suas. Quod si Egypti domus igni sanguine conspersa, ab ira Dei fuerunt salva, multo magis hanc iram effugient, imo et miserationibus et gratiis erunt repleti qui peculiari devotione et obsequio, Servatoris nostri sanguinem venerantur et colunt.

Hæc aliæque hujusmodi animo reputans SS. Dominus Noster Papa Pius IX, ut fidelium cordia, hisce præsertim miserrimis temporibus, quibus iniquus homo in dominico agro supereminare zizaniam, et multos insidiis, fraudibus, erroribus decipere atque irretire conatur, amore erga hoc redemptionis nostræ pretium magis magisque exerceantur et inflammentur, mandavit, ut non solum in Urbe, sed et in Orbe universo, omnes de clero tum sæculari, tum regulari, qui horas canonicas recitare tenentur, Missam et Officium de pretiosissimo Sanguine D. N. Jesu Christi, jam Sacrorum Rituum Congregatione approbatum, et pluribus diæcesibus concessum, Dominica prima

Julii, singulis annis in posterum, sub ritu duplicis secundæ classis peragere valeant.

Quod si in aliqua Diœcesi, vel ordine regulari vel Ecclesia quacumque officium aqualis vel altioris ritus, prædicta Dominica occurrat, statuit ut Officium et Missa de pretiosissimo Sanguine fiat, tanquam in sede propria, in proxima die à festo primæ vel secundæ classis non impedita, transferendo juxta rubricas Officium, quod nequit recitari in propria die.

Declaravit insuper ut Officium recitandum prima Dominica Julii nunquam omittatur, itemque ut firma et suo robore permaneant peculiaria Indulta et Privilegia jam concessa, recitanti nempe Officium hoc, vel in Quadagesima vel alio anni tempore.

Sanctitas Sua ea profecto spe nittitur fore ut per merita hujus pretiosissimi Sanguinis, fideles magis indes fide vivificati, spe corroborati et charitate incensi, vitam ducant ab omni iniquitate alienam, et præmia assequantur æternam. Datum Cajethæ hac die 10 Augusti 1849.

De Ordinarii licentia. — Málaga: Imprenta de El Avisador Malagueño.

